

UZASADNIENIE

Powód wniósł o nakazanie pozwanej przez Sąd określonego zachowania się w ten sposób, aby pozwana zamieściła ogłoszenie prasowe w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim z przeprosinami wobec zatrudnionych w firmie (...) osadzonych w jednostkach penitencjarnych za naruszenie ich praw pracowniczych wynikających z przepisów BHP. Wniósł także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 500,00 zł tytułem poniesionych kosztów uzyskania pomocy prawnej w przedmiotowej sprawie, a także o nakazanie pozwanej określonego zachowania, w ten sposób, że wymienioną kwotę przeleje ona na wskazane przez powoda konto bankowe. Powód zażądał również zwrotu kosztów procesu w całości.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód, podczas odbywania kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w C., od 27 marca 2018 roku do 26 sierpnia 2018 roku był zatrudniony nieodpłatnie na rzecz zakładu karnego (praca na terenie jednostki), zaś od 27 sierpnia 2018 roku do 21 września 2018 roku był zatrudniony odpłatnie w przedsiębiorstwie (...) (hala produkcyjna na terenie Zakładu Karnego) na stanowisku pracownik fizyczny (8/8 etatu). Powód został wycofany z zatrudnienia na wniosek firmy (...) z dnia 20 września 2018 roku. Wedle treści tego wniosku powód "pomimo wielu próśb, poleceń, nagminnie lekceważy i nie wykonuje podstawowych powierzonych obowiązków. Z obserwacji wynika, że osadzony celowo się okalecza oraz buntuje innych osadzonych".

Pozwana prowadzi działalność gospodarczą w postaci przedsiębiorstwa (...) w K. Starych. W przedsiębiorstwie tym, z zawiadomienia powoda, Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła kontrolę w listopadzie 2019 roku. Stwierdzono nieprawidłowości, których usunięcie Państwowa Inspekcja Pracy nakazała w Wystąpieniu z 27 listopada 2019 roku i Nakazie z 27 listopada 2019 roku.

(Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: dokumentów i kopii dokumentów k. 17-34, k. 29).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 § 1 kc, ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, zaś w razie już dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie można również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Stosownie bowiem do art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

W sprawie o ochronę dóbr osobistych w pierwszej kolejności należy ustalić dobro osobiste, które zostało naruszone. Ciężar dowodu (art. 6 k.c.), że naruszone zostało dobro osobiste ciąży na osobie, która szuka ochrony prawnej w oparciu o art. 24 k.c.. Jeżeli odpowiedź okaże się pozytywna, należy ustalić, czy działanie strony pozwanej było bezprawne. I to na stronie pozwanej ciąży wówczas obowiązek wykazania (art. 6 k.c.), że jej działanie nie miało bezprawnego charakteru. Do okoliczności wyłączających bezprawność zalicza się: działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgodę pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu. Domniemanie bezprawności przerzuca ciężar dowodu na stronę pozwaną. Aby obalić to

domniemanie i uniknąć odpowiedzialności za naruszenie dóbr osobistych, zobowiązana jest ona wykazać jedną z wyżej wskazanych okoliczności.

Na mocy art. 24 § 2 k.c. jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

Jedynie wówczas, gdyby powód sprostował zadaniu wykazania wyżej wskazanych przesłanek (za wyjątkiem bezprawności działań) (art. 6 k.c.) skutkowałoby to uwzględnieniem powództwa.

Jak wynika z brzmienia art. 24 k.c., pierwszą przesłanką zastosowania tego przepisu jest wystąpienie z powództwem przez osobę, której dobro osobiste zostało naruszone. Tymczasem, z treści żądania strony powodowej wynika, że powód wystąpił z niniejszym powództwem w celu ochrony praw pracowniczych ogółu osadzonych w jednostkach penitencjarnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwie pozwanej pod nazwą (...). W ocenie Sądu Okręgowego, powód nie mógł wystąpić z takim roszczeniem w imieniu nieskonkretyzowanych osób trzecich. A zatem przesłanki zastosowania art. 24 k.c. już z tej przyczyny nie zostały spełnione.

W konsekwencji brak było podstaw do zasądzenia na rzecz powoda od pozwanej kwoty 500,00 zł.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 24 k.c., powództwo podlegało oddaleniu.